

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1432/05
01.06.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vojimira Cvijovića, predsednika veća, Jovanke Kažić, Branislave Apostolović, Lucije Dragojlović i Milomira Nikolića, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tužene Republike Srbije, Ministarstva unutrašnjih poslova Beograd, koju zastupa Republičko javno pravobranilaštvo, Odeljenje u Subotici, radi naknade štete, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Somboru Gž.br.696/04 od 18.1.2005. godine, u sednici održanoj 1.6.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Somboru Gž.br.696/04 od 18.1.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Somboru P.br.626/03 od 18.6.2004. godine odbijen je tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio da se tužena obaveže da mu isplati na ime naknade nematerijalne štete po osnovu pretrpljenog straha 400.000,00 dinara, na ime pretrpljenih duševnih bolova zbog povrede slobode i prava ličnosti 600.000,00 dinara, ukupno 1.000.000,00 dinara, sa zakonskom kamatom od dana presuđenja, kao i da im naknadi troškove parničnog postupka, pa je tužilac obavezan da tuženoj na ime troškova parničnog postupka isplati 4.500,00 dinara. Prigovor zastarelosti tuženog je usvojen.

Odlučujući o žalbi tužioca, Okružni sud u Somboru je presudom Gž.br.696/04 od 18.1.2005. godine odbio kao neosnovanu žalbu i prvostepenu presudu potvrdio.

Protiv navedene presude Okružnog suda u Somboru tužilac je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu, u smislu ovlašćenja iz člana 386. ZPP i našao da revizija tužioca nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a tuženi u reviziji ne ukazuje na druge bitne povrede ovog zakona zbog kojih se revizija može izjaviti.

Navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

U pravnosnažno okončanom postupku je utvrđeno da su pripadnici MUP-a RS dana 25.4.1995. godine došli u Kolektivni centar, pa su tužioca protivno njegovoj volji, zajedno sa još 10 do 15 izbeglica smestili u autobus koji ih je odvezao u zgradu SUP-a ____, a nakon toga odveženi su u stanicu policije u ____. Istog dana uveče, oko 22 časa, tužilac je zajedno s grupom od oko pedesetak izbeglica uveden u autobus i uz pratnju naoružanih pripadnika MUP-a RS dovežen u Erdut u Vojni logor. U ovom logoru proveo je 4 do 5 dana, nakon čega je dobio uniformu i pušku, a zatim je sa grupom izbeglica premešten na položaj mesta ____, gde je neprekidno boravio mimo svoje volje sve do ____. godine, kada je dobio odobrenje da se vrati kući.

Imajući u vidu ovako utvrđeno činjenično stanje nižestepeni sudovi su pravilno primenili materijalno pravo.

Tužilac u ovoj parnici traži naknadu nematerijalne štete na ime pretrpljenog straha i na ime pretrpljenih duševnih bolova zbog povrede slobode i prava ličnosti jer je dana 26.8.1995. godine protivpravno lišen slobode i prisilno mobilisan kao izbeglica, i vraćen na ratište u mesto ____. Tužba sudu podneta je 5.6.2003. godine.

Potraživanje naknade štete je zastarelo imajući u vidu odredbu člana 376. stav 1. i 2. Zakona o obligacionim odnosima, koji propisuje da potraživanje naknade prouzrokovane štete zastareva za 3 godine od kada je oštećenik doznao za štetu i za lice koje je štetu učinilo, a u svakom slučaju ovo potraživanje zastareva za 5 godina od dana kada je šteta nastala.

Nema mesta primeni odredbe člana 377. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima, jer se ta odredba može primeniti samo u odnosu na štetnika koji odgovara po osnovu krivice, a ne i u odnosu na državni organ ili pravno lice koje za štetu odgovara umesto njega. Zakonom o obligacionim odnosima članom 377. stav 1. propisano je da kada je šteta prouzrokovana krivičnim delom, a za krivično gonjenje je predviđen duži rok zastarelosti, zahteva za naknadu štete prema odgovornom licu zastareva kada istekne vreme određeno za zastarelost krivičnog

gonjenja. Citirana zakonska odredba se može primeniti samo prema učiniocu krivičnog dela koji je uzrokovao štetu, a ne i prema državi.

Kako je od nastale štete pa do podnošenja tužbe proteklo 5 godina, to je u smislu člana 360. i 376. stav 1. i 2. Zakona o obligacionim odnosima nastupila zastarelost.

Navodima revizije se ne dovodi u sumnju pravilnost i zakonitost nižestepenih odluka, pa je Vrhovni sud na osnovu člana 393. ZPP odlučio kao u izreci ove presude.

Primenom odredbe člana 491. stav 4. ZPP ("Službeni glasnik Republike Srbije" broj 125/04 od 22.11.2004. godine, koji je stupio na snagu 23.2.2005. godine) Vrhovni sud je odlučio o reviziji po pravilima parničnog postupka koja su važila do stupanja na snagu ovog Zakona.

Predsednik veća-sudija

Vojimir Cvijović, s.r.

Za tačnost otpavka

MĐ